

Değişen Zaman

– Mehmet ÇİFTÇİ · 03 Eylül 2012

Aslında yazacak çok şeyim var ama nedense üşeniyorum yazmaya. Bu da demek oluyor ki iyice kopmuşum bazı şeylerden.

Evde olduğum zamanlarda nedendir bilmem hiç bir şey yapasım gelmiyor. Boş boş öyle bilgisayarımın başında, yavaş internetimle vakit geçirip duruyorum. Arada bir çarşıya çıkıp tekrar internete giriyorum. Bende hırs eksikliği var ama bunun farkındayım. Hayatımla ilgili çoğu şeylerle alakalı kılımı bile kıpırdattığım yok.

Yakın zamanda izine gittiğim, yani doğduğum yere. Artık 'memleketim' bile diyemiyorum. Bu bendeki, daha doğrusu abimle benim bir hastalığımız var ki; o da 'memleketsizlik' hastalığıdır. Yani hiçbir yere ait olamama hastalığı.

Hastalıklı bir düşünce olduğunun farkındayım. Bir şeylerin değişmesi benim canımı sıkıyor. İkide bir karşı tepeden doğan 'Ay' ın her seferinde değişmesi, şeklinin şemalinin bozulması hiç hoşuma gitmiyor. Bir şeylerin değişmesi beni bunalıma sokuyor. Çocukluğumdan beri kafamın içinde kurduğum o dünya ile şimdiki zamanın uyuşmaması bana çok acı veriyor.

Ama hala o güzel sesiyle ve bana sonsuz sevgisiyle babaannem duruyor çok şükür. Dedemin her seferinde bana umut veren gülüşü aklımda hiçbir zaman değişmedi. Kendimi bildim bileli şefkatiyle beni ve abimi kucaklayan o iki nurlu insan var işte hayatımda. Onlar da değişmesin istiyorum. İlkokula giderken sabahları kalktığımda kahvaltımızı hazırlayan ve bizi dualarla uğurlayan o insanlardı. Bir an için o küçük hayat parçasına dönmek için dünyanın bütün hazinelerini verirdim.

Ben hiçbir zaman değişmedim. Bir sabah kalktığımda, sobamızın üzerinde ıhlamur kaynayacak. Babaannem iki yanağımdan öpüp beni dualarla okula yollayacak. Her sabah bu iğrenç kâbustan uyanıp, çocukluğumun buğulu dünyasında uyanmış olmayı diliyorum Allah'tan.

Eğer bu yaşadığım, şu an yaşadığım iğrenç hayat bir kâbus olmasaydı, eski sevdiğimi görmezdim koskoca bir şehrin; koskoca otogarında bir an. Bir rüya görüyorum dedim rüya. Onca yıldan sonra, sessizce yanımdan geçip giderken, içim birden cız etti. Eskiler aklıma geldi eskiler. Suya yansıyan suretimi ellerimle bozdum ve düşündüm dünya ne kadar küçük diye.

Değişmeye hazır değilim. Değişmesin istiyorum dünyam...